

Belgisk Kjempe

Belgisk Kjempe, stammer som navnet forteller oss, fra Belgia og distriktet Flandern, nærmere bestemt med byen Gent som fødested. Her startet oppdrettere avl med kjempekaniner, ikke bare med interesse for kjøttet, men også for å utstille noen prektige, store og majestetiske kjempekaniner. Rasen har vært kjent siden 1825.

Belgia - stor i kaninavl

Belgia har alltid vært en av de store innen kaniner. «Kaninavlens Mekka» har av og til vært benevnelsen. Når interessen for kjempekaniner satte i gang i Flandern-distriktet på midten av 1800-tallet, ble det dannet flere klubber, og et par av klubbnavnene er verdt å merke seg: «De fryktløse» og «Søndags-kameratene». Ja, noen hadde egen café (eller la oss si pub), hvor det sies å ha gått heftig for seg i diskusjonene om ørelengder og kroppsform . . .

Utbredelsen hos oss

En kan ikke legge skjul på at kjemperasene i antall, og i forhold til andre raser, i de senere år er blitt sjeldnere å se, og dermed mindre representert på våre utstillinger. På LU-03: 22, LU-04: 19, LU-05: 32, LU-06: 25, LU-07: 54, LU-08: 28, LU-09: 24, LU-10: 22 og på LU-11 var det 10 dyr.

Produktiv, men krever mye

Kjemperaser, som Belgisk Kjempe, har jo følgelig behov for mye mat og stor plass.

For å drive med Belgisk Kjempe i et visst omfang, må en derfor ha tilgang på tilstrekkelig med fôr og ha rikelig med plass til store gode bur. Når disse kaninene skal utvikle sin kraftige store kropp, trenger de stor flater til å bevege seg på. Llikeså må det tas hensyn til god høyde.

Rasen er produktiv, gir store kull og har god melkeevne. Men du kan tenke deg det krever litt av en plass og en mengde fôr, når du har noen hunner gående med 8 til 10 unger hver i 4 ukers alderen!

Rasepreg og presentasjon er viktig

Hodet er kraftig med bred panne og nese, fylldige kjever og lett bøyd neseprofil. De meget kraftige, store og lange ørene er noe av det fremtedende og typiske med Belgisk Kjempe, og disse skal bæres stivt opprettstående. Ørelengde er satt til minimum 16 cm, men skal forøvrig harmonere med kroppsstørrelsen. Det vil si at dyr med ører på 18 cm, er nok det en må satse på. Halsen er kort, slik at hodet sitter tett på kroppen. Hunner kan ha en enkel, jevn hakepose, som sitter rett under haken. Hanner må være fri for hakepose, men hakeskjegg tillates. Halen bæres rett og inn mot kroppen. Den er lang og kraftig, godt behåret med lang pels.

Hva så med vekten: Jo, et ungdyr på 6 mnd skal ligge rundt 6 kg og et par måneder senere, altså som voksen, skal Belgisk Kjempe være minimum 7 kg.

Kroppformen er langstrakt

Belgisk Kjempe er en av de få raser hvor lang kropp tillates, men uten å virke smal, som også gjelder framkropp. Den er kraftig og harmonisk bygd, og kroppen er også med på gi rasen det typiske preget. Helhetsinntrykket skal være en majestetisk, stolt, våken kanin. Rygglinjen går fra nakken til krysset, som en myk bue, og derifra i en pent avrundet kvartssirkel som slutter ved halen. Rygg og nakke skal ha

god bredde med fyldig muskel- og kjøttansetning. Likeså brystet, som skal være kraftig, fast og med god bredde.

Frambenene er forholdsvis lange og skal være kraftige og bredstilte, som gjør at Belgisk Kjempe får, og skal ha, et typisk høyreist preg. Og det er litt av et syn når du ser en kjempe med lange kraftige ører og med en massiv høyreist kropp, som majestetisk strekker seg luftig oppover.

Bakbenene er meget kraftige, bredstilte, uten å sprike, men holdes parallelt med kroppen. Lårene skal være meget kraftige og med en riktig god utviklet muskulatur. Og, svært viktig er det at lårenes innsider holdes tett inn til kroppen.

Husk også på pelsen

Pelsen har forholdsvis mange dekkhår, som gjør den grov. Pelsen er ganske lang, ca 3-4 cm. Når man stryker hånden mot pelshårene, skal man kjenne den er god, elastisk og fyldig. Pelsen er en stor utfordring hos Belgisk Kjempe. Et godt forhold mellom ullhår og dekkhår er ikke alltid til stede, og ofte ses bløte, myke pelstyper. Forbedringer er følgelig et ønske å oppnå her for oppdretterne, og det trenger de sikkert ikke å bli minnet om. For jeg vet det er vanskelig «å utestenge» et avlstdyr som har noe dårlig pels, men som til gjengjeld er en riktig god og typisk kjempe, med de rette store ører og en høyreist kraftig kropp . . .

Belgisk Kjempe ses som oftest i fargen viltgrå, men den er også godkjent i disse farger: jerngrå, mørkgrå, viltsvart, viltgul, viltblå, chinchilla, vilt rød, svart, blå - og hvit, både som rødøyet og blåøyet.

I nordisk Standard har vi altså en hvit kjempe som fargevariant. De hvite ble fremavlet i Tyskland og er kjent siden 1912. Flere land har den hvite som egen rase, under navnet Hvit Kjempe.

I neste blad: Tysk Kjempeschecke